

سال دوم

جلسه ۲۴

سال تحصیلی ۹۰ - ۹۱

شنبه ۹۰ / ۸ / ۷

اقوال در بحث حروف

قول سوم

حرف و اسم
در معنا
با هم مختلف اند

قول دوم

حرف و اسم
معنای واحدی دارند

قول اول

بررسی حرف
دارای معنا نیستند

اشکال هفتم : اشکال مرحوم اصفهانی

تقریر
کلام
ایشان

جواب

اگر بگوییم: اسم و حرف هم معنا هستند و تفاوت آنها به «لحاظ آلی و استقلال» است لازم است این است: طبیعت معنی، نیز در خارج به دو نحوه استقلال و آلی، موجود باشد در حالیکه : معنای حرفی در خارج به یک نحوه موجود است

(۱)

چه کسی گفته :

اگر اسم و معنی هم معنی باشند = لازم است در خارج هم طبیعت معنی به دو نحوه موجود باشد

(۲)

اینکه : معنای حرفی در خارج به یک نحوه موجود است = ربطی به صدر استدلال ندارد
چراکه : طبیعت معنی، معنای حرفی نبود تا تالی فاسد استدلال باشد

اشکال هشتم: اشکال تحقیق الاصول

بیان
اشکال

مرحوم آخوند: آلیت و استقلالیت ناشی از «لحاظ» است.

لحاظ : یعنی «تصور» = «وجود ذهنی»

کارکرد «لحاظ» این است که : ماهیت را از عدم به «وجود» می آورد
نه اینکه : ماهیت را دارای «معنای خاص» بکند

پس : لحاظ کردن یعنی «ایجاد» = نمی تواند آلیت و استقلالیت را بسازد

۱. به معنای «تصور کردن» و «موجود کردن به وجود ذهنی»
در این صورت «یک مفعولی» است = لاحظه : تصوّرَه

۲. به معنای «به صورت خاصی موجود کردن» است
در این صورت «دو مفعولی» است = لاحظه آلیاً

ما
می گوئیم

لحاظ کردن،
دو صورت دارد:

در صورت دوم : نوعی «اعتبار ذهنی» است

پس : صرف «وجود یافتن» نیست

بلکه : به معنای «ماهیت را با صفت خاصی موجود کردن» است.

اشکال نهم : اشکال حضرت امام

بیان
اشکال

کلام آخوند (لحاظ، نمی تواند باعث جزئیت شود) مبتنی بر این است که :
ابتدائاً : فرض کرده اند که اسم و حرف «هم معنی» هستند
بعد : فرق آنها نمی تواند به «لحاظ آلی و استقلال» باشد.

این استدلال، «مصادره به مطلوب» است
اگر : کسی اسم و حرف را هم معنی ندارد
و یکی را برای «ابتدای آلی» و دیگری را برای «ابتدای استقلال» بداند
در این صورت : فرق اسم و حرف را به «لحاظ» نمی داند تا بر او اشکال شود